

[Ømann.]

med lovforslaget, og det er jo det, som har vakt så megen opposition fra de borgerlige partier her i dag, nemlig at man har indledt en selektiv kreditpolitik. Nu vil man udlægge det, som om det er hensigten, at man skal gå ned til den yderste detalje med styringen af kreditgivningen. Sådan opfatter jeg ikke lovforslaget. Jeg opfatter det som et forslag om, at man i grove linjer styrer kreditten derhen, hvor den samfundsmæssigt er mest gavnlige.

I denne situation er det nødvendigt at anvende denne lovgivning først og fremmest på to felter. Ja, der står boligbyggeriet i fremsættelsestalen, og det kan vi da præcisere nærmere. Det skal bruges over for det overhåndtagende parcelhusbyggeri, som burde have være tøjet for længe siden, og dernæst over for forbrugskreditten. Her har man nu hørt den ejendommelige økonomiske tankegang, at når man skrider ind heroverfor, kommer der mindre opsparring i samfundet. Det bliver dog vist svært at bevise, og det bliver dog vist svært for hr. Stetter nærmere at godtgøre denne ejendommelige påstand.

Her har vi altså pengeinstitutternes kreditgivning, som man vil forsøge at regulere, men det er jo kun en af sektorerne inden for hele kreditlivet. Der savnes en yderligere regulering, som også nævnt her i dag, af realkreditten, men fremfor alt savnes der et herredømme over den uorganiserede private kredit. Der er blevet sagt, og jeg er bange for, at det er med rette, at nu kommer der gode kår for det grå og det sorte marked. Jeg ser hen til, at man også træffer foranstaltninger, for så vidt angår denne væsentlige del af kreditmarkedet.

Der er ikke sat tal på, hvor meget dette lovforslag betyder for den almindelige økonomiske balance, hvor meget det betyder for betalingsbalancen og behovet for et så stort kasseoverskud, som man nu opererer med. Det er svært at sætte tal på, og der kan være divergerende meninger om det. Vi har set Nationalbankdirektøren udtrykke sin skepsis over for lovforslaget. Jeg deler ikke denne skepsis. Jeg mener, at det vil have en overordentlig god virkning også på den almindelige økonomiske balance, og jeg skal derfor anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse.

Økonomiministeren (Per Hækkerup): Jeg vil traditionen tro takke for ordførertalerne, selv om tilslutningen til lovforslaget for tre af ordførernes vedkommende var meget begrænset, men tak alligevel for de gode råd og vejledninger, som blev givet. De overrasker mig ikke, jeg havde såmænd ventet, at der ville blive sagt næsten nøjagtig det, der blev sagt, med de små nuancer, der nu engang var mellem partierne.

Man har fremført, at dette her bare er at angribe udenværkerne. Somme tider taler man om, at det er symptomerne, vi vil angribe, og ikke den bagved liggende reelle udvikling, og at dette derfor ikke vil være andet end et slag i luften. Dertil vil jeg gerne sige, dette lovforslag skal jo ikke ses som en isoleret foranstaltning. Det skal ses i sammenhæng med den politik, som regeringen i øvrigt har tilrettelagt.

Når man fra den borgerlige oppositions side siger, at det, der skal til, er, at man fører en helt anden og stram finanspolitik, derunder først og fremmest en udgiftspolitik, så lytter jeg naturligvis også gerne til det råd. Nu ville rådet have været mere velkomment, hvis det kom fra folk, som selv havde praktiseret en sådan politik. Men jeg vil da gerne, for jeg ved ikke hvilken gang, understrege over for de ærede ordførere for de tre borgerlige partier, at den nuværende regering har gennemført en begrænsning. Det er lykkedes os igennem den spareplan, som vi udarbejdede for 1973-74, og med de planer, som ligger udtrykt i finansplanen, at gennemføre en meget kraftig afdæmpning af stigningen i statens forbrug.

Lad mig minde om, at da vi havde den borgerlige regering, steg statens reelle forbrug, altså bortset fra pris- og lønsvigninger, med en procent, der lå på 5-6-7 om året. I indeværende finansår får vi vel en stigning på det halve, og efter den finansplan, der er forelagt, får vi en stigning på ca. 1½ pct. Tænk, hvis den borgerlige regering havde kunnet præstere en sådan nedadgående kurve i sin udgiftspolitik, så havde der været baggrund for, at man i dag står op og giver den nuværende regering råd. Vi har gjort det, de borgerlige partier ikke kunne gøre. Jeg skal undlade at tale om, at de måske ikke ville, sådan som en af ordførerne talte om for vort vedkommende.